RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.439 van 7 december 1998
in de zaak A. 78.315/IX-1138.

In zake : Marie-Paule VAN OVERWAELLE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Paule VAN OVERWAELLE op 17 april 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 februari 1998 waarbij zij met ingang van die datum wordt afgezet;

Gelet op het arrest nr. 74.403 van 23 juni 1998 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 17 juli 1998 door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster was onderpostontvanger met standplaats Okegem.

1.2. Op 11 juli 1997 wordt bij een inspectie vastgesteld dat :

- de kas van verzoekster een niet-gedateerd formulier 1059(N)-telepost bevatte met een fictieve autorisatie-code, dienend als dekking voor een ontbrekend bedrag van 10.000 fr.;
- 12 fiscale zegels van 2.500 fr. ontbraken;
- 2 postzegels met toeslag van 21 fr. ontbraken;
- 3 zendingen (2 brieven + 1 drukwerk) ten onrechte niet aan de rechthebbenden waren doorgestuurd.

1.3. Op 12 juli 1997 wordt verzoekster in het belang van de dienst geschorst.

1.4. Op 31 juli 1997 formuleert verzoeksters onmiddellijke chef een strafvoorstel, namelijk de afzetting. Het voorstel wordt op 6 augustus 1997 ter ondertekening aan verzoekster voorgelegd.

Verzoekster dient op 8 augustus 1997 een schriftelijke verantwoording in.

1.5. Op 18 augustus 1997 beslist de onmiddellijke chef dat aan verzoekster de tuchtstraf "afzetting" wordt opgelegd.

1.6. Verzoekster stelt beroep in bij de commissie van beroep.

Op 22 oktober 1997 wordt zij, bijgestaan door haar raadsman, door de commissie gehoord.

1.7. Op 28 januari 1998 adviseert de commissie van beroep dat "gelet (op) de bijzondere ernst der feiten, nml. het in kas houden van form. 1059(N) TELEPOST van 10.000 Bef. ten laste van haar eigen postrekening, zonder datumaanduiding en voorzien van een fictieve autorisatiecode, alsmede het niet kunnen verantwoorden van het ontbreken van 12 fiscale zegels van 2.500 Bef., (de commissie van beroep) unaniem van oordeel (is) dat de opgelegde afzetting volkomen terecht is".

1.8. Op 19 februari 1998 beslist de onmiddellijke chef dat verzoekster met ingang van die datum wordt afgezet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoekster als middel de schending aanvoert van artikel 95, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "doordat de bestreden beslissing is gemotiveerd door enerzijds een verwijzing naar het advies van de Commissie van Beroep dd. 28 januari 1998 waarin enkel de 'ernst van de feiten' wordt aangehaald, en anderzijds het eigen oordeel van de tuchtoverheid die eveneens wijst op de 'bijzondere ernst van de feiten', terwijl het recht van verdediging in tuchtzaken impliceert enerzijds dat de overheid antwoordt op de verweermiddelen die worden aangevoerd en derhalve op afdoende wijze de redenen kenbaar maakt waarom die verweermiddelen desgevallend niet kunnen aanvaard worden, en anderzijds welke de motieven zijn waarom het volstrekt ondoenbaar is de betrokkene in dienst te houden, desgevallend in een andere functie";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekster uit de bestreden beslissing kan opmaken voor welke feiten zij tuchtrechtelijk vervolgd werd, dat zij er niet kan aan twijfelen dat die feiten een inbreuk op de tucht uitmaken, dat de motivering weliswaar summier is, maar dat zij toch aangeeft waarom de tuchtstraf van afzetting werd opgelegd, namelijk wegens de bijzondere ernst van de feiten, dat zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen in de akte van afzetting vermeld zijn, en dat de tuchtstraf schriftelijk werd geformuleerd, gemotiveerd en aan de betrokken ambtenaar medegedeeld overeenkomstig artikel 95, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren;

2.1.3.1. Overwegende dat de formele motiveringsplicht de betrokkene moet toelaten de concrete redenen te achterhalen die de overheid tot de beslissing hebben gebracht; dat zulks in tuchtzaken betekent dat de motivering de betrokkene duidelijk moet maken welke feiten de overheid in aanmerking heeft genomen, waarom die feiten, wanneer zulks niet duidelijk is, een inbreuk op de tucht uitmaken en waarom zij de uiteindelijk opgelegde straf rechtvaardigen; dat de motiveringsplicht wat dit laatste punt betreft stringenter moet worden opgevat wanneer het gaat om tuchtstraffen die, zoals de afzetting, sterk op de persoonlijke levenssituatie van de betrokken ambtenaar ingrijpen;

2.1.3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing, in navolging van het advies van de commissie van beroep, wordt gemotiveerd als volgt :

> "gelet op de bijzondere ernst der feiten, nl. het in kas houden van formulier 1059(N) TELEPOST van 10.000 Bef. ten laste van haar eigen postrekening, zonder datumaanduiding en voorzien van een fictieve autorisatiecode, alsmede het niet kunnen verantwoorden van het ontbreken van twaalf fiscale zegels van 2.500 Bef.";

Overwegende dat verzoekster uit de motivering kan opmaken voor welke feiten zij tuchtrechtelijk vervolgd werd; dat zij er ook niet kan aan twijfelen dat die feiten wel degelijk een inbreuk op de tucht uitmaken; dat evenwel uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom de tuchtoverheid de tuchtstraf van afzetting oplegde en dit terwijl verzoekster in haar conclusies voor de commissie van beroep verzachtende omstandigheden had ingeroepen en de feiten, alhoewel ze als ernstig kunnen worden bestempeld, geen zulke graad van ernst vertonen dat het meteen voor ieder redelijk denkend mens duidelijk is dat ze enkel met de tuchtstraf van afzetting konden worden bestraft; dat de redengeving dat de tuchtstraf werd opgelegd wegens "de bijzondere

ernst der feiten", een stijlformule is die steeds voor een afzetting en zelfs voor welke zware tuchtstraf dan ook kan worden gebruikt, nu zulk een tuchtstraf noodzakelijkerwijze veronderstelt dat de in aanmerking genomen feiten een voldoende graad van ernst vertonen; dat die motivering niet verklaart waarom voor de afzetting werd gekozen en niet voor één van de andere zware tuchtstraffen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 19 februari 1998 waarbij Marie-Paule VAN OVERWAELLE met ingang van die datum wordt afgezet.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven december 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**